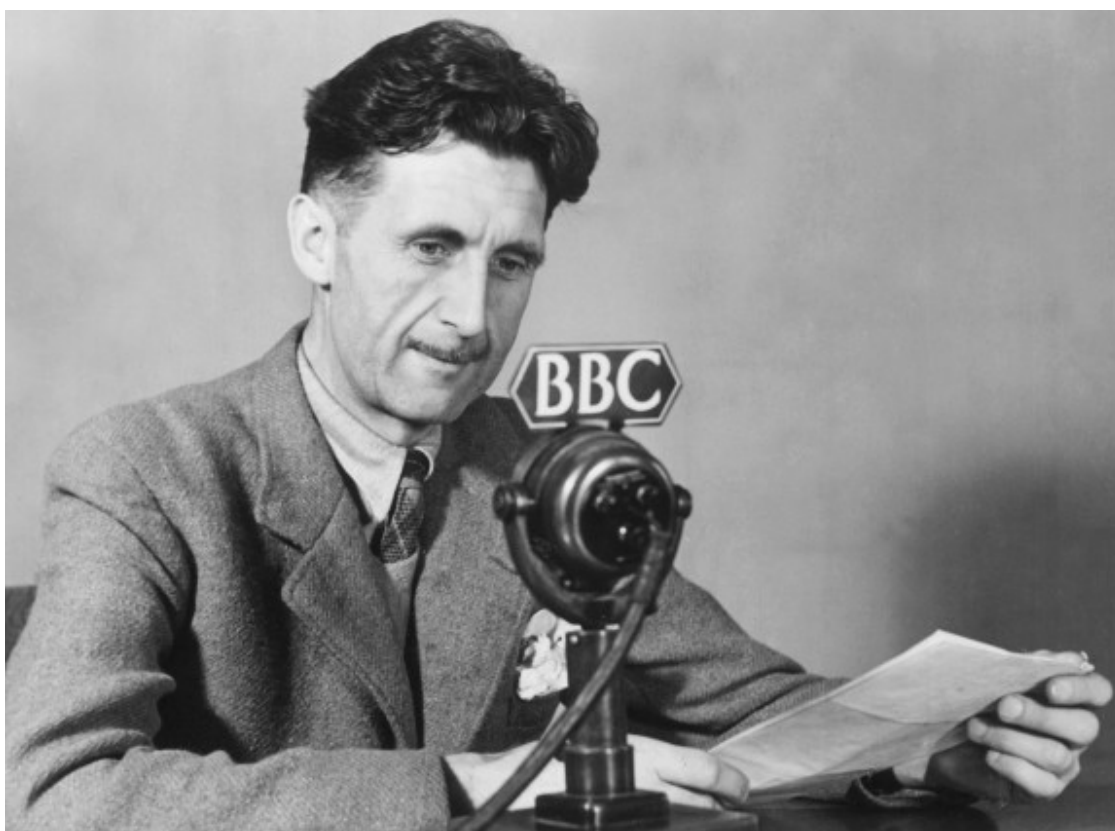

George Orwell i la veritat sobre Espanya

Quan vaig marxar de Barcelona a finals de juny, les presons ja estaven a vessar

George Orwell va néixer a Mothiari (l'Índia) el 25 de juny del 1903 i va morir a Londres el 21 de gener del 1950. El recordem llegint fragments de *Spilling the Spanish Beans* (*Vomitant la veritat sobre Espanya*), una sèrie d'articles seus publicats al *New English Weekly* el 29 de juliol i el 2 de setembre del 1937.

El novel·lista i assagista George Orwell (1903-1950)

La Guerra Civil Espanyola ha produït probablement una collita de mentides més gran que qualsevol altre esdeveniment des de la Gran Guerra, però honestament dubto que, malgrat tota l'hecatombe de monges violades i crucificades davant dels ulls dels reporters del *Daily Mail*, hagin estat els diaris profeixistes els que hagin fet més mal. Han estat els diaris d'esquerrers, el *News Chronicle* i el *Daily Worker*, amb els seus mètodes molt més subtils de distorsió, els que han impedit al públic britànic tenir una visió sobre la veritable naturalesa del conflicte.

El fet que aquests diaris han amagat amb tanta cura és que el govern espanyol, (incloent el govern català, que és semiautònom) té molta més por de la revolució que dels feixistes. Ara per

ara, és gairebé segur que la guerra acabarà amb algun tipus de compromís, i, fins i tot, hi ha raons per dubtar que el Govern, que va deixar caure Bilbao sense moure un dit, tingui gaire desitjos de victòria; però, del que no hi ha cap dubte és de la precisió amb què el Govern està esclafant els seus propis revolucionaris.

Durant els darrers temps, s'ha anat imposant un regne de terror: dissolució forçosa de partits polítics, censura paralitzant a la premsa, espionatge constant i empresonaments massius sense judici.

Quan vaig marxar de Barcelona a finals de juny, les presons ja estaven a vessar: tant és així que ja feia temps que les presons normals s'havien desbordat i entaforaven els presos a les botigues buides o a qualsevol altre indret on els poguessin posar.

Però l'aspecte a destacar és que la gent que hi ha ara a les presons són els revolucionaris, no els feixistes; hi són no perquè les seves opinions siguin massa de dretes, sinó perquè són massa d'esquerres.

I els responsables que hi siguin són aquells revolucionaris tan perillosos que la sola menció del seu nom fa que en Garvin s'ho faci a sobre: els comunistes.

[...]

I què és un trotskista? Aquesta paraula terrible -avui a Espanya et poden posar a la presó, i tenir-t'hi indefinidament sense judici només amb el rumor que puguis ser trotskista- tot just comença ara a escampar-se per Anglaterra.

[...]

Fins fa uns quants mesos, deien que els anarcosindicalistes "treballaven lleialment" amb els comunistes. Després, els van anar apartant del govern; posteriorment, ja semblava que no treballaven tan lleialment; i ara estan en procés de convertir-se en traïdors. Després d'això arribarà el torn de Largo Caballero. Caballero, l'exprimer ministre socialista, ídol de la premsa comunista fins al maig del 37, ja és a la llista negra: un trotskista, un enemic del poble. I així continua el joc.

El final lògic és un règim en el qual qualsevol diari i partit de l'oposició sigui suprimit i tots els dissidents mínimament importants siguin a la presó. I és clar, un règim així ser un règim feixista.

No serà el mateix tipus de feixisme que imposaria Franco, potser serà millor que el de Franco i val la pena lluitar per ell, però serà feixisme. Només que, com que serà controlat per comunistes i liberals, l'hi posaran un altre nom.